

Digiturvakompassin vieraana johtaja Sauli Savisalo Huoltovarmuuskeskuksesta

Hei! Olen Tuija Kuusisto. Toimin valtiovarainministeriössä tietohallintoneuvoksena.

Ja minä olen Kimmo Rousku. Toimin Digi- ja väestötietovirastossa eli DVV:ssä VAHTI-pääsihteerinä.

Kimmo Rousku:

Tuijan kanssa me molemmat tahdomme edistää julkisen hallinnon digiturvallisuutta ja sitä kautta luottamusta yhteiskunnassa ja Suomen kilpailukykyä.

Tuija Kuusisto:

Tässä Digiturvakompassi-sarjassa tapaamme julkisessa hallinnossa vaikuttavia henkilöitä.

Mitä on turvallisuus digimaailmassa? Mihin suuntaan digiturvaa pitäisi kehittää? Tässä joitakin kysymyksiä yhdessä pohdittaviksi.

Kimmo Rousku:

Ai, siis, mikä ihmeen digiturva? Digitaalisen turvallisuuden avulla huolehditaan riskienhallinnasta sekä toiminnan jatkuvuudesta, tietoturvasta ja tietosuojasta sekä edistetään kyberturvallisuutta. Digiturva huolehtii meidän kaikkien tarvitsemien digipalvelujen toimivuudesta ja isona kokonaisuutena myös Suomen kyvystä selvitä erilaisista digimaailman häiriöistä ja hyökkäyksistä.

Tuija Kuusisto:

Vieraanamme on Sauli Savisalo Huoltovarmuuskeskuksesta tänään.

Hyvää iltapäivää, Sauli ja tervetuloa Podcastiimme. Kiitoksia, on ilo olla tässä puhumassa tietoturvallisuudesta.

[Musiikkia]

Tuija Kuusisto:

Sauli, tehtävänäsi on toimia johtajana Huoltovarmuuskeskuksessa. Mitä Huoltovarmuuskeskus tekee digitaalisen turvallisuuden alueella?

Sauli Savisalo:

Huoltovarmuuskeskuksella on pitkät perinteet digitaalisen turvallisuuden kehittämisessä. Oikeastaan varmaankin liityimme mukaan noin 2000-luvun alkupäässä, kun perustettiin Suomeen CERT-toimintaa. Olimme sen mahdollistajina ja rahoittajina. Ja edelleenkin olemme jatkaneet nykyisen Kyberturvallisuuskeskuksen rahoittamista kehitystoimenpiteissä. Se on meidän strateginen kumppani ja varsin paljon teemme. Tämän lisäksi olemme eräänä tekona rakentaneet Suomeen tällaisen datan holvin, turvallisen pankkiholvin. Eli Suomen Huoltovarmuusdatan, jossa on keskeisiä yksityiselämän ja viranomaisten toimijoita, joiden tietojärjestelmien toimivuutta varmistetaan tässä Data Centerissä siellä olevien palvelujen avulla.

Edelleen olemme käynnistäneet vuonna 2017 ohjelman nimeltään Kyberturvallisuus 22. Saattelemme nyt sitä täällä koronan keskellä ohjelmaa loppuun. Olemme käyttäneet siinä kaksikymmentä miljoonaa euroa yhteisten palvelujen kehittämiseen, pääasiassa yhdessä Kyberturvallisuuskeskuksen kanssa. Mutta sitten olemme edistäneet noin puolen kymmenen toimialan halukkuutta ja innokkuutta kehittää kyberturvallisuutta omalla alallaan ja omilla toimenpiteillään. Olemme myös käynnistäneet tässä merkittäviä harjoitusketjuja ja jatkaneet jo vuosikymmenien perinnettä tietoharjoituksen toteuttamisessa ja eräissä muissa harjoituksissa. Lisäksi aiomme jatkaa kaikkia näitä toimenpiteitä hamaan tulevaisuuteen, lähinnä suuruutta ja intensiteettiä kasvattamalla.

Tuija Kuusisto:

Mainitset Sauli tämän CERT-toiminnan. Mitäs tämä CERT-toiminta oikeastaan onkaan?

Sauli Savisalo:

Se on haavoittuvuuksien - haavoittuvuustietojen keräämistä, haavoittuvuustietojen jakamista ja sitten haavoittuvuuksia vastaan - niiden korjaamistietojen jakamista. Sitä tekee Kyberturvallisuuskeskus yhtenä ydintoimintanaan.

Kimmo Rousku:

Täytyy sanoa, että kun kuunteli ton esityksen siitä, mitä kaikkea te teette, niin te olette kyllä todella merkittävä kansallinen toimija, jolla on lonkerot ja mahdollisuudet vaikuttaa hyvinkin laajalaisesti tähän toimintaan. Se, mikä tossa tuli mieleen, niin tuli tää Suomen Huoltovarmuusdata ja tavallaan sitä kautta tämän tiedon sijainti. Niin olenko ymmärtänyt oikein, että tän avulla me mahdollistetaan niille toimijoille, jotka haluaa, tän kriittisen tiedon säilyttäminen Suomessa ja sen käsittely tavallaan Suomen alueella?

Sauli Savisalo:

Tämä on aivan totta! Luonnollisesti kapasiteetti ei kaikille kriittisen tiedon haltijoille ole tarpeen, eikä edes riittäisi. Mutta niille, joille sitä pystytään jakamaan, tai jotka haluavat tulla sinne palvelun käyttäjiksi, tämä on mahdollista. Siellä tarjotaan siis premium-palveluja premium-asiakkaille ja premium-hintaankin vielä kaiken huipuksi.

Kimmo Rousku:

Niin tiedämme kyllä, että tieto ja digitaalinen turvallisuus maksaa ja siitä pitääkin maksaa. Mutta tää on vinkiksi niille, jotka nyt sitten tämänkin tyyppisiä ratkaisuja miettii. Mutta oikeastaan toinen nosto vielä tosta alkuintrosta. Nostit esille tämän harjoitustoiminnan ja sen tärkeyden ja merkityksen. Nyt kun katsotaan ympärillä olevaa koronaviruspandemiatilannetta, niin mä olen itse käyttänyt esimerkkinä sitä, että kaikki ne, jotka ovat tähän mennessä harjoitelleet, ovat saaneet nyt sitten viimeisten kuukausien aikana hyvän koron tälle harjoitustoiminnalle, kun näitä asioita on harjoiteltu. Miten itse näkisit nyt sitten tehdyn harjoitustoiminnan hedelmät tämmöisenä ajankohdana?

Sauli Savisalo:

No varmasti näin on. Ja tuohon on helppo yhtyä, mitä sanoit Kimmo.

Tämähän aika ei ole toistaseksi koetellut varsinaisesti kyberturvallisuutta ihan syvimmiltään. Meidän aika tarkankin tilannekuvakeräyksen mielessä, niin tämä kyberturvallisuus on toiminut ihan

niin kuin aina ennenkin, ei mitään hirveän merkittäviä muutoksia ole ollut. Mutta sitten jos laajennetaan tätä ajatusta harjoituksista, niin tokihan, mitä enemmän ollaan harjoiteltu erilaisia poikkeusolotilanteita, niin sitä valmiimpia ollaan sitten seuraaviin poikkeusoloihin tai poikkeaviin oloihin. Ja mitä enemmän ollaan harjoiteltu ja pidemmälle päästy toimintamallien kehittämisessä, niin sitä enemmän voidaan keskittyä siihen tilannekohtaiseen improvisaatioon, joka kuitenkin aina sitten on välttämätöntä.

Tuija Kuusisto:

Mitenkäs sitten kansalaisten näkökulmasta, niin mitenkäs Huoltovarmuuskeskus tässä digitaalisen turvallisuuden näkökulmasta parantaa kansalaisten elämää? Että teillä on niin kuin muita sektoreita, mikä ehkä helpommin on ymmärrettävissä, että kansalaisille esimerkiksi on tarjolla tiettyjä ruoka-aineita tai polttoaineita tai vastaavaa tuetaan. Mutta mites sitten digiturvan näkökulmasta se näkyy oikein tavalliselle ihmiselle?

Sauli Savisalo:

Ylipäättään Huoltovarmuuskeskus pyrkii olemaan tämmöinen taustavaikuttaja, business-to-business-vaikuttaja. Ja meidän näkyvyytemme pitäisikin olla julkiseen puoleen aika vähäinen. No se on nyt vähän ollut poikkeamissa viimeisten päivien aikana harmittavien asioiden kanssa, mutta tän digiturvallisuuden osalta me olemme olleet kehittämässä sellaisia asioita, kun finanssialan turvallisuutta, mikä tarkoittaa sitä, että kansalainen voi huoleti käyttää - ainakin siltä kannalta käyttää luottokorttejaan, normaaleja maksuvälineitään, SEPA-varmennuksia, siis käyttää normaalisti maksupalveluita siltä kannalta turvallisesti, että rakenteet, jotka on keskitetty aika paljon Keski-Eurooppaan tai jopa toiselle manterelle, niin niiden varmistaminen on hoidettu kunnolla. Edelleen sitten me olemme auttaneet juuri näiden toimialojen digiturvallisuuden kanssa siinä, että esimerkiksi terveydenhuollon, sairaaloiden laitteiden oma tietotekniikka toimii varmasti ja ei ole suurta pelkoa siitä, että esimerkiksi kuvantamislaitteiden tietoja sekoitettaisiin tai jotain sellaista. Yksi semmoinen mainitsemisen arvoinen, joka on lähellä kansalaista, on niinkin itsestään selvä asia kuin vesi - vesiautomaattikka. Suomessa on noin kuusikymmentä sellaista vedenjakeluyritystä, alkaen nyt vaikka Helsingin vedestä, mutta saman kokoluokan juttuja, joissa on teollisuusautomaattikkaa runsaasti. Me olemme aika paljon auttaneet näiden teollisuusautomaattikan kyberturvallisuuden parantamisessa ja kovettamisessa. Hyöty on tietenkin niille yrityksille, mutta hyöty on lopulta kuitenkin kansalaisille se, että ei tarvi pelätä sitä, että joku on sekoittanut - hakkeri on sekoittanut vesikemikaaleja siten, että ne oliskin epäturvallisia yhtäkkiä. Tässä muutamia esimerkkejä.

Kimmo Rousku:

Eli tässä vois hyvin sanoa, että te olette todellakin kyberturvallisuuden ytimessä siinä mielessä, että täällä varmistetaan meillä koko yhteiskunnan hyvin kriittisiä keskeisiä toimintoja. Useissa yhteyksissä oon kuullut puhuttavan tämmöisestä digi- tai yleensä poolitoiminnasta, niin onkse nyt nimenomaan toimialakohtaista toimintaa, jonka avulla te näitä edistätte tai miten tän poolitoiminnan kuvaisit?

Sauli Savisalo:

No joo. Muutama sana siitä, mutta ensin sanon siitä, että en haluaisi mitenkään ottaa tästä Huoltovarmuuskeskukselle tämmöstä ratkaisijan roolia. Me olemme fasilitaattori ja sponsori monessa asiassa. Me osoitamme suunnan, minne pitäis mennä ja me osoitamme tärkeitä alueita, mitä pitäis

kehittää. Mutta sitten kehittäjät on ihan ammattitoimijoita, yrityksiä, tietoturva-yrityksiä ja toisaalta niitä palveluja tuottavia yrityksiä, joita me yritetään saada yhteen. Ja saada näille into kehittää sitä asiaa. Esimerkkinä sanon, että kyberterveys-hankkeessa meillä saatiin viisi yliopistollista keskussairaala muodostamaan keskenään luottamusyhteisö ja tekemään yhteistoimintaa - syvää yhteistoimintaa ja kehittämään asioita siellä juuri mainitun kuvantamislaitteiden ja erilaisten muiden kyberturvallisuutta kaipaavien ratkaisujen sisällä. Ja pyrimme myös saamaan sellaisen jatkumon siihen, että tämä ei ole tämä käynnistä- ja kehittämistoiminta vain sen aikaa kuin me olemme läsnä - ehkä jopa rahoinemme läsnä johonkin mittaasti, vaan pyrimme saamaan siitä pysyvän kehittämissyklin.

Tämä näin.

Tuija Kuusisto:

Mielenkiintoista! Paljonhan te teettekin siellä taustalla, mistä sanoit, niin useinkaan ei julkisuudessa keskustella ja jotka kuitenkin tämän suomalaisen yhteiskunnan digitaalisen turvallisuuden parantamiseksi on ollut todella merkittäviä asioita.

Turvallisuuden yhteydessä puhutaan paljon luottamuksesta. Mitä Sauli Savisalo sinusta on luottamus?

Sauli Savisalo:

Luottamus tietysti on sellasta aitoa kumppanuutta. Sitä, että osataan toimia yhdessä ja toisaalta osoittaa omat virheet ja puutteet ja toisaalta luottaa siihen, että toinenkin näin menettelee. Ja yhdessä löydetään kehittäminen sitten johonkin. Tässä mä ehkä vähän palaisin tohon, mitä Kimmo kysyi, johon en ihan kaikkeen vastannutkaan. Niin me olemme luoneet tällaisen suuren luottamusyhteisön, ja se on tää pooliorganisaatio. Siellä on tuhat ihmistä, työskentelee työryhmäkoonpanoissa edustaen kahdenkymmenen poolin, eli tällasen yritysryhmän sisällä työryhmissä noin yhteensä tuhattaviittäsataa suomalaista keskeistä yritystä. On aikamoista luottamusta se, että samassa pöydässä istuu kilpailevia yrityksiä ja he kuitenkin pystyy keskustelemaan omista substanssiasioistaan sotkeutumatta epäsovivaan... kilpailumielessä epäsovivaan keskusteluun. Eli silläkin on rajansa, mitä voidaan keskustella. Mutta erittäin luottamuksellisesti voivat vaihtaa tietoja nimenomaan silloin, kun puhutaan varautumisesta ja Suomen huoltovarmuuden kehittämisestä, yhteiskunnan turvallisuuden kehittämisestä. Ja tämä on yksi ulottuvuus siitä luottamuksesta. Mutta tietenkin sitten yksi ulottuvuus kyberturvallisuuden mielessä luottamuksesta on se, että osataan ja uskalletaan luottaa turvallisiin järjestelmiin. Tiedostetaan siellä olevat riskit, mutta siitä huolimatta osataan toimia niiden kanssa niin, että näistä meidän uhistamme, joilla kyberturvallisuutta usein markkinoidaan, myydään ja joilla suorastaan herkutellaan, niin siitä ei muodostu pullonkaula toiminnan kehittämiselle ja vapaalle toiminnalle, vaan hyödynnetään kaikki luottamuksella tämä digitaalinen hieno asia meidän kaikkien hyväksi. Tässä on pari esimerkkiä. Tätä voisi jatkaa tietenkin pitkään.

Kimmo Rousku:

Itse olen ymmärtänyt niin, että tämä valtavan hyvä yhteistyö, jota meillä Suomessa eri toimijoiden kesken on, niin on lähestulkoon ainutkertaista. Näin hyvin toimivana mallina niin kuin maailman mittakaavassakin. Miten yleensä arvioisit, tuossa nostit esille, että nyt tässä koronaviruspandemian aikana kyberturvallisuus ei ole vielä viime aikoina merkittävästi heikentynyt. Niin miten nyt sitten arvioisit yleensä Suomen tilannetta globaalisti? Monestihan erilaisissa tutkimuksissa Suomi

on siellä niin kuin ei kärjessä, mutta siellä kärkijoukoissa. Onko tämä hyvä tilanne ja miten meidän pitäisi jatkossa tätä asemointia miettiä ajatellen näitä erilaisia toteutuneita uhkia?

Sauli Savisalo:

No, kyberturvallisuuden kehittäjät, tietysti meidän ja teidän kuuluu olla huolissamme ja tuntea riittämättömyyttä, kun me näemme, miten maailma eteenpäin menee koko ajan. Tämähän on koko ajan taistelua uhkien ja realisoitumien välillä ja toisaalta sitten puolustautumisen välillä ja useimmiten tämä realisoituma on sellanen, että ne puolustajat on jäljessä.

Ja tää on niin kuin pelin henki, vois sanoa näin. Mitä tulee meidän asemaan sitten muihin maihin nähden, niin kyllä me varmasti ihan hyvää kehittyneyttä luokkaa ollaan. Ei pitäis ehkä sanoa, että me olemme kuitenkin täysin huipulla. Meillä on vahvuutemme, mutta sitten meillä on myös heikkoutemme. Yksi meidän vahvuuksista on juuri tämä vahva viranomaisten ja elinkeinoelämän välinen luottamus, mitä kovin paljon korostaisin. Yhteiskunta on keskinäisriippuvainen, raja viranomaisten ja elinkeinoelämän toimijoiden välillä koko ajan ehkä hämärtyy ja tää edellyttää sitä, että me teemme yhdessä töitä. Tämä on osoittautunut hyväksi malliksi. Ja näin syvälle vietyä kuin mitä meillä tämä on ja mitä poolitoimintakin edustaa ja monet muut toimet, niin tämä on varmastikin suhteellisen harvinaista. Emme oikein tämmöisiä esimerkkejä löytäneet lähialueilta, mutta aika lähellä kuitenkin on. Että ei me nyt ihan ainutlaatuisia kuitenkaan olla.

Tuija Kuusisto:

Kyllähän kansainvälisestikin tarkasteltuna Suomessa on tunnetusti erittäin hyvä viranomaisyhteistyö. Ja todella hyvin niin kuin totesit, että varsinkin tällaisessa luotetussa ryhmässä, niin kuin nämä Huoltovarmuuskeskuksen poolit ovat, niin siellä voi tietyllä alueella päätyä hyvinkin merkittävään yhteistyöhön, kuitenkin sitten sitä kilpailuasetelmaa yritysten välillä esimerkiksi vaarantamatta tai julkisen hallinnon hankintasäädöksiä millään tavalla asettamatta kyseenalaiseksi. Eli meidän on hyvä totta kai osaamista ja kokemusta kasvattaa yhdessä. Ja turvallisuushan usein on nimenomaan sitä, että se perustuu tähän osaamiseen ja kokemuksen kasvattamiseen. Toisaaltahan turvallisuus, digitaalinen turvallisuus usein nähdään, että se rajoittaa ja asettaa erilaisia vaatimuksia. Ei saa kirjautua tietojärjestelmiin ilman käyttäjätunnuksia ja monimutkaisia salasanoja ja salasanaa pitää kokoajan vaihtaa ja näin edelleen. Että miten sä näkisit, mitä positiivista digitaalisessa turvallisuudessa voisi olla? Että miten digitaalinen turvallisuus voitaisiin nähdä tämmöisenä mahdollistajana?

Sauli Savisalo:

Mitä turvallisempi meillä on ympäristö, niin sitä paremmin me pystymme tosiaan hyödyntämään teknisten ominaisuuksien kirjon. Ja se tarkoittaa nyt sellaisia käytännön esimerkkejä, että jos meillä on turvallinen ympäristö, niin me voimme huoleti pitää vaikkapa nyt tämänkaltaisia collaboraatio-palveluita, tässä tapauksessa tällasia videopalveluita ja käsitellä näissä hyvinkin luottamuksellisia asioita. Me voimme olla varmat siitä, että tiedot on tallessa, me voimme käydä sähköistä kauppaa, suhteellisen suurillakin summilla. Yksilö voi toimia tämmösen sähköisen kaupankäynnin osalta vapaasti ja luottaa siihen, että hänen identiteettinsä säilyy. Eli käyttäytyä vapaasti silloin, kun tämä ympäristö on turvallinen. Sen sijaan, jos sitten tämä ympäristö ei ole turvallinen, se rajoittaa meidän elämäämme ja kehitystä tässä digitaalisten palvelujen hyödyntämisessä.

Kimmo Rousku:

Eli me ollaan nyt kovaa kyytiä menty ja tehty näitä kuuluisia digiloikkia ja välillä jopa tuntuu siltä, että digitaalisia kolmehyppyloikkia varsinkin tässä viimeisten kuukausien aikana. Mites sitten, jos katsotaan sieltä kansalaisten näkökulmasta, niin pitäisikö meillä kansalaisen olla miten huolissaan? Eli ovatko viranomaisten digipalvelut turvallisia? Ainakin teidän osalta, te olette auttamassa yhteiskuntaa ja organisaatioita siinä, että ovat, mutta mites kansalaisena kannattaisi tämä asia kokea ja nähdä?

Sauli Savisalo:

Jos ajattelen itseäni kansalaisena, mikä on tietysti lähtökohtakin, ja toisaalta sitten jollain tavalla asiantuntijana tässä asiassa. Kun mä käytän erittäin runsaasti erilaisia palveluja osittain siellä, missä niitä on saatavilla, viranomaisten palveluja oikeastaan hyvinkin kattavasti, niin pidän viranomaisten palveluja hyvinkin turvallisina.

Ja pitäisikö kansalaisten olla huolissaan, niin se asia, mistä minä olen huolissaan on se, että tästä tietoturvatuudesta tunnutaan tekevän aivan valtava markkinointikeino, että tietoturvatuottajayhtiöt markkinoi omaa toimintaansa uhkien kautta eivätkä mahdollisuuksien kautta. Ja tästä sitten syntyy kansalaisille varsinkin, jos digitaidot eivät ole ihan nyt sitten kohdallaan, niin syntyy sellainen käsitys, että huonoimmillaan jos puhelimeen kosket, niin rahat lähtee tililtä. Ja tähän ei tietenkään ole todellisuus. Ja silloin ollaan tehty itse rajoitteita omaan elämään.

Tuija Kuusisto:

Niin, se on oikein hyvä näkökulma, että jos näitten uhkien pelko estää toimimasta digimaailmassa, niin silloin tosissaan sehän jo rajoittaa melkoisesti modernia elämää, joka kuitenkin aika pitkälti osin siellä digitaalisessa maailmassa tapahtuu. Mutta mites sitten ihan Sauli sun oman elämän näkökulmasta, miten näitä digitaalisen turvallisuuden kysymyksiä ihan omassa elämässä otat huomioon?

Sauli Savisalo:

Niin kuin mä sanoin, niin mä olen melkein pä hysteerisen aktiivinen digitaalisten palvelujen käyttäjä, et mulla on hyvinkin tarkasti tiedossani se, että mä käytän puhelimesta ja ihan työasemalta noin sataakolmekymmentä erilaista digitaalista palvelua, jotka vaatii kirjautumisen ja käytän niitä turvallisesti ja luotan niihin. Ja yksi semmonen ihan keskeinen käännekohta ehkä on ollut se, että mä olen ottanut sellaisen menettelyn, jossa mulla on käytännössä joka ainoassa näistä digitaalisista palveluista, on yksilöllinen salasana- ja käyttäjätunnusyhdistelmä ja se on niin vaikea, että jos minun pitäisi se näppäimistöllä näpätä sinne sisään, niin epäilen, että onnistuisko tuo kovinkaan monessa tapauksessa ainakaan ensimmäisellä kahdella-kolmella yrittämällä. Ja tämä tarkoittaa nyt sitä, että mä olen myöskin tätä mekanisoinut tänne digitaaliseen turvallisuuteen. Että siellä on olemassa ohjelma, mikä käsittelee näitä asioita ja pitää niitä järjestyksessä. Tämä on yksi esimerkki siitä, että digitaalista turvallisuutta noin tietotekniikkamielessä hoidan järjestelmällisesti. Hoidan kaikki päivitykset paikalleen silloin, kun niitä tulee, ryhmittelen tietoni sillä lailla, kun ne pitää olla, harrastan valokuvausta ja minulla on valtavan laaja kuvakokoelma ja se on valtavan laajasti varmuuskopioitu. Eli kaikki oleelliset tiedot on aika tarkasti hallittu ja tarkat prosessit niillä. Ymmärrän kyllä, että ihan kaikki ei jaksaa tällasta - pyörittää tällaista systeemiä, mutta tämä nyt on minun tapani edetä ja olen yrittänyt elää niin kuin opetan.

Kimmo Rousku:

Tästä voisi sanoa hyvin, että toi on kyllä varsin esimerkillistä toimintaa, mitä tossa kuvasit. Ja ihan sama kokemus, että kaikki ei tota tolla tavalla ymmärrä, mutta ainakin esimerkkinä tätä kannattaa kannustaa. Mutta nyt sitten, kun puhutaan nimenomaan Huoltovarmuuskeskuksesta ja siitä näkökulmasta, niin miten sitten tällainen niin kuin omavara tai kotivara, niin oletko tällä puolella myös kunnostautunut yhtä hyvin? Ja mitä jos tehtäisiin tällainen auditointi kotiin, niin löytyiskö sieltä nämä klassiset taskulamput ja patteriradiot ja purkkiruokaa ja vettä ja niin edelleen - käteistä rahaa? Sitä ei tarte muuten paljastaa, ettei kukaan vaan siitä kiinnostu.

Sauli Savisalo:

No joo, kyllä siis varautumisen ammattilaisena - tai niin kuin me tapaamme sanoa täällä - kurjuuden ammattilaisena, kyllähän nää kaikki asiat on kunnossa. Että se ehkä on kuulunut tällä lailla pitkän elämänuran aikana tällaiseen peruskysymyksiin, että pitää löytyä kynttilöitä ja taskulamput ja käteistä rahaa koko ajan lompakosta ja sen sellaista, mitä nyt on ehkä. Joissain tapauksissa nämä tietysti on pikkusen herättänyt mielenkiintoa tai ajattelua, että en mä nyt vettä ole säilönyt, mutta kyllä nämäkin tietenkin osataan. Edelleen tämä tietysti kuuluu siihen, että omassa taloyhtiössä on suunnitelma siihen että, minkälainen kenttä-wc tehdään, jos sähkösaanti jotenkin ontuu ja tällä lailla. Osahan tätä digitaalista turvallisuutta, mikä liittyy myös näihin ihan palvelujen käyttämiseen on se, että ymmärtää nämä riskit ja osaa niihinkin suhtautua. Että jossain tapauksissahan näitä riskejä ei kaikkia suinkaan voi poistaa sillä, että elää mahdollisimman huolellisesti. Riskit on silti riskejä, mutta sitten täytyy miettiä, että mitä sitten tehdään, jos se riski kuitenkin realisoituu ja oma huolellinen eläminen ei olekaan riittänyt. Tääkin vaatii pikkusen ajatustyötä ja tokihan siitä oppaitakin löytyy huomattavan paljon. Että jos ei sitä itse kaikkea keksi, niin löytyy malleja.

Tuija Kuusisto:

Joo, niin kuin Sauli mainitsitkin, niin sulla on pitkä ja mittava ura useammankin työnantajan palveluksessa täällä niin kuin digimaailman ja kyberturvallisuuden, digitaalisen turvallisuuden alueella. Ja moni tällainen nytkin tosissaan käynnissä oleva tuotantoympäristö ja monet palvelut on alun perin lähtenyt sun ideoinnista, mitä kaikki eivät tiedä. Että tosissaan kiitos tästä mittavasta työstäsi! Se, että suomalainen yhteiskunta on kyllä sinulle siitä näkökulmasta paljon velkaa niin sanotusti, että oli tässä ilo haastatella näkemyksiäsi. Ja hyvää loppukevään jatkoa ja kesää kaikkien niiden haasteiden keskellä, mitä tiedämme, että siellä Huoltovarmuuskeskuksessa aina tehdään.

Sauli Savisalo:

Paljon kiitoksia ja tosiaan oli ilo tässä esiintyä. Mä toivotan kaikille paitsi koronan kanssa pärjäämistä ja tsemppiä, niin myöskin digiturvallista kesää ja loppuvuotta ja tulevaisuutta.